

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 35.

Vydána dne 29. prosince 1955

Cena 50 haléřů

OBSAH

(51.—54.) 51. Zákoné opatření o změně předpisů o rozvodu. — 52. Zákoné opatření o přechodné úpravě promlčení některých peněžitých pohledávek. — 53. Zákoné opatření o soudní exekuci oděpsáním a účtu v peněžního ústavu. — 54. Zákoné opatření o změně a doplnění zákona č. 103/1951 Sb., o jednotné procentuál a láhobné péči.

51.

Zákoné opatření předsednictva Národního shromáždění

ze dne 15. prosince 1955

o změně předpisů o rozvodu.

Předsednictva Národního shromáždění republiky Československé usneslo se podle § 56 ústavy na tomto zákoném opatření:

Čl. I

Zákon č. 265/1949 Sb., o právu, rodinném, se mění a doplňuje takto:

§ 30 zní:

„(1) Nastal-li z důležitých důvodů mezi manžely hluboký a trvalý rozvrat, může manžel žádat, aby soud manželství zrušil rozvodem

(2) Mají-li manželé nezletilé děti, nemůže být manželství rozvodem zrušeno, bylo-li by to v rozporu se zájmem dětí

(3) Manželství nelze zrušit rozvodem, žádá-li o něj manžel, který rozvrat výlučně zavínil, ledaže druhý manžel projeví s rozvodem souhlas.

(4) Avšak i bez tohoto souhlasu může soud, máje na zřeteli zájem společnosti, zrušit manželství rozvodem ve výjimečných případech, jestliže manželé po dlouhou dobu spolu nežijí.“

Čl. II.

Zákon č. 173/1950 Sb., o soudních poplatcích, se mění a doplňuje takto:

K § 4 odst. 3 se připojuje další věta tohoto znění:

„Ustanovení tohoto odstavce se neuplatňuje, vyhověl-li soud návrhu na rozvod manželství podanému manželem, který rozvrat manželství výlučně zavínil, přesto, že odpůrce s rozvodem nesouhlasil, a použil-li soud ustanovení § 130 o. s. ř.“

Čl. III.

Toto zákoné opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1956; provedou je ministři spravedlnosti a financí.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Štroky v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Stall v. r.
gen. arm. Dr. Čepička v. z.	Tešla v. r.
Kopecký v. r.	Uher v. r.
Ing. Jankovcová v. r.	Baran v. r.
Poláček v. r.	Jonáš v. r.
Dr. Škuda v. r.	Reitmajer v. z.
Barák v. r.	Smída v. r.
Ing. Šimůnek v. r.	Dr. Bartuška v. z.
Dr. Kyseľ v. r.	Bukal v. r.
Flotjnar v. r.	Dvořák v. r.
Dr. Štěcha v. z.	Dr. Kahuda v. z.
Bakuša v. r.	Málek v. r.
David v. r.	Maurer v. z.
Đuriš v. r.	Dr. Newman v. z.
Krajčír v. r.	Ouzký v. r.
Krosnóf v. r.	Pospíšil v. r.
Krutina v. r.	Ing. Půček v. z.
Machařová v. r.	Dr. Vlasák v. z.
Dr. Nejedlý v. r.	Zaloukal v. r.

62.**Zákonné opatření předsednictva
Národního shromáždění**

ze dne 16. prosince 1955

**o přechodné úpravě promlčení některých
peněžitých pohledávek.**

Předsednictvo Národního shromáždění republiky Československé usneslo se podle § 66 ústavy na tomto zákoněm opatření:

§ 1.

(1) Peněžité pohledávky z poměrů občanskoprávních vůči cizině a navzájem, u nichž počala běžet promlčecí doba před 1. lednem 1952 a které se podle § 1 odst. 1 zákona č. 101/1953 Sb., o přechodné úpravě promlčení některých peněžitých pohledávek, dosud nepromlčely, promlčí se dnem, který stanoví vláda nařízením.

(2) Peněžité pohledávky z poměrů občanskoprávních vůči cizině a navzájem, u nichž skončila promlčecí doba, nejméně tříletá, v době od 31. prosince 1948 do 31. prosince 1953, lze uplatnit, ačh tomu nebrání pravomocné rozhodnutí, až dnem, který stanoví vláda nařízením.

(3) Nařízení vlády podle odstavců 1 a 2 musí být vyhlášeno aspoň šest měsíců předem.

§ 2.

Ustanovení § 1 nelze užít pro pohledávky na úhradu osobních potřeb podle zákona, pro pohledávky z poměru pracovního a ze zprostředkovatelských smluv a pro nároky z poměrů směnečných.

§ 3.

K započtení proti pohledávkám, jichž uplatnění umožňuje toto zákoné opatření, hodí se i pohledávky promlčené v době od 31. prosince 1948 do konce roku 1955. Tím nejsou dotčena zvláštní ustanovení, vylučující započtení pohledávek proti státu.

§ 4.

Toto zákoné opatření nabývá účinnosti dnem 31. prosince 1955; provede je ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Šíroky v. r.

Dr. Dolanský v. r.

gen. arm. Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Poláček v. r.

Dr. Škoda v. r.

Barák v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Bakuša v. r.

Davič v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Krošnár v. r.

Krutina v. r.

Machačová v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Štoll v. r.

Tesla v. r.

Uher v. r.

Heran v. r.

Jonáš v. r.

Reitmajer v. r.

Smida v. r.

Dr. Bartuška v. r.

Bukal v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Kahuda v. r.

Mátek v. r.

Maurer v. r.

Dr. Neuman v. r.

Ouzký v. r.

Pospíšil v. r.

Ing. Půček v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Zatloukal v. r.

63.**Zákonné opatření předsednictva
Národního shromáždění.**

ze dne 16. prosince 1955

**o soudní exekuci odepsáním z účtu
u peněžního ústavu.**

Předsednictvo Národního shromáždění republiky Československé usneslo se podle § 66 ústavy na tomto zákoněm opatření:

Čl. I.

Zákon č. 142/1950 Sb., o řízení ve věcech občanskoprávních (občanský soudní řád), ve znění zákona č. 68/1952 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 432 zní:

„(1) Návrh na povolení exekuce má obsahovat i označení vymahatelného věřitele, dlužníka, exekučního titulu, vymáhaného nároku, exekučního prostředku a předmětu exekuce.

(2) Návrh na povolení exekuce na pohledávky má obsahovat též důvod pohledávky a označení poddlužníka, návrh na povolení ex-

kuce odepsáním z účtu u peněžního ústavu též pokud možno číslo a označení účtu u peněžního ústavu (poddlužníka), z něhož má být vymáhaná pohledávka odepsána, a má-li vymáhající věřitel sám také účet u peněžního ústavu, název a adresu tohoto ústavu, číslo a označení účtu, v jehož prospěch má být vymáhaná pohledávka zučlována.

(3) S návrhem na povolení exekuce má vymáhající věřitel nepodávat návrh u soudu uvedeného v § 433, předložit exekuční titul, opatřený doložkou vykonatelnosti.“

2. § 437 odst. 1 včetně nadpisu celého paragrafu zní:

„Exekuce proti státu, rozpočtovým organizacím a proti hospodářským organizacím státního socialistického sektoru.

(1) Proti státu, rozpočtovým organizacím a proti hospodářským organizacím státního socialistického sektoru lze povolit exekuci pro peněžité pohledávky jen tehdy, jestliže příslušný dozorní orgán označí soudu části majetku, které mohou být exekucí postíženy, po případě označí exekuční prostředky, jichž lze užít. Soud vyzve příslušný dozorní orgán, aby se vyjádřil do třiceti dnů, a jde-li o exekuci odepsáním z účtu u peněžního ústavu, do deseti dnů. Nevyjádří-li se tento orgán v uvedené lhůtě, lze exekuci povolit a v ní pokračovat, pokud je exekuce vůbec přípustná.“

3. § 527 zní:

„Exekuce na peněžité pohledávky na účtu u peněžního ústavu se vykoná odepsáním vymáhané pohledávky z dlužníkovy účtu; exekuce na ostatní peněžité pohledávky a na plat se vykoná jejich zabavením.“

4. Za § 527 se vkládá § 527 a), který včetně nadpisu zní:

„Exekuce odepsáním z účtu u peněžního ústavu.

(1) Usnesením o povolení exekuce odepsáním z účtu u peněžního ústavu přikáže soud poddlužníku, aby po právní moci usnesení odepsal vymáhanou pohledávku z dlužníkovy účtu a uhradil ji vymáhajícímu věřiteli; je-li dlužníkem soukromá osoba, zakáže jí soud, aby nakládala účtem až do výše vymáhané pohledávky.

(2) Usnesení o povolení exekuce doručí soud vymáhajícímu věřiteli a dlužníkovi; poddlužníku se doručí jen, je-li vymáhajícím věřitelem nebo dlužníkem soukromá osoba, a to ihned, je-li soukromá osoba dlužníkem, jinak až po právní moci. Poddlužník nemá práva stížnosti.

(3) Výkon exekuce upravují zvláštní předpisy o příkazech k vybrání; je-li vymáhajícím věřitelem soukromá osoba, platí tyto předpisy obdobně s tou odchylkou, že se příkazu k vybrání nepoužije

(4) O pořadí úhrady platí zvláštní předpisy. Je-li však dlužníkem soukromá osoba, je pro pořadí úhrady rozhodná doba, kdy bylo usnesení o povolení exekuce doručeno poddlužníkovi; bylo-li mu téhož dne doručeno několik usnesení o povolení exekuce odepsáním z účtu téhož dlužníka a prostředky na účtů nestaží, uhradí se vymáhané pohledávky poměrně

(5) Ustanovení § 541 odst. 1 a §§ 542 až 546 se užíje obdobně.

(6) Zvláštní předpisy vylučující nebo omezující použití prostředků k jiným než stanoveným účelům nejsou ustanoveními o této exekuci dotčeny.“

Čl. II.

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986; provedou je všichni členové vlády.

Zápotočský v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Štoll v. r.
gen. arm. Dr. Čepička v. r.	Tesla v. r.
Kopecký v. r.	Uher v. r.
Ing. Jankovcová v. r.	Béran v. r.
Poláček v. r.	Jonáš v. r.
Dr. Škoda v. r.	Reitmajer v. r.
Barák v. r.	Smída v. r.
Ing. Šimůnek v. r.	Dr. Bartuška v. r.
Dr. Kvselý v. r.	Bukal v. r.
Plnýhar v. r.	Dvořák v. r.
Dr. Šlechta v. r.	Dr. Kahuda v. r.
Bakuša v. r.	Málek v. r.
David v. r.	Maurer v. r.
Đuriš v. r.	Dr. Neuman v. r.
Krajčír v. r.	Ouzký v. r.
Krasnář v. r.	Paspáňal v. r.
Krutina v. r.	Ing. Půček v. r.
Machašová v. r.	Dr. Vlasák v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Zatloukal v. r.

64.

Zákonné opatření předsednictva
Národního shromáždění

ze dne 15. prosince 1955

o změně a doplnění zákona č. 103/1951 Sb.,
o jednotné preventivní a léčebné péči.Předsednictvo Národního shromáždění re-
publiky Československé usneslo se podle § 66
ústavy na tomto zákonném opatření:

Čl. I

Zákon č. 103/1951 Sb., o jednotné preven-
tivní a léčebné péči, se mění a doplňuje takto:

§ 16 odst. 2 zní:

„(2) Podrobné předpisy k provedení části I
v oboru ministerstva dopravy, pokud jde
o preventivní a léčebnou péči na železnicích,
a v oboru ministerstva vnitra vydají a po-
třebně odchylky stanoví příslušní ministři
v dohodě s ministrem zdravotnictví; jsou
oprávněni zejména stanovit, že zařízení pre-
ventivní a léčebné péče zřizují a provozují
orgány v oboru jejich působnosti.“

Čl. II

Toto zákonné opatření nabývá účinnosti
dnem vyhlášení; provedou je ministři zdra-
votnictví, dopravy a vnitra.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Štrotký v. r.

Dr. Dolanský v. r.

gen. arm. Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Poláček v. r.

Dr. Škoda v. r.

Harák v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Toužhar v. r.

Dr. Šlechta v. r.

Bakuša v. r.

David v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Krošnář v. r.

Krutina v. r.

Machačová v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Štoll v. r.

Tesař v. r.

Uher v. r.

Beran v. r.

Jonáš v. r.

Reitmajer v. r.

Srnida v. r.

Dr. Bartuška v. r.

Bukal v. r.

Dvořák v. r.

Dr. Kahuda v. r.

Málek v. r.

Maurer v. r.

Dr. Neuman v. r.

Ouzký v. r.

Pospíšil v. r.

Ing. Půček v. r.

Dr. Vlasák v. r.

Zatloukal v. r.

Ročník 1955

Příloha Sbírky zákonů republiky Československé

Příloha k částce 25.

Vydána dne 19. září 1955

Cena Kčs 1,50

OBSAH:

Smlouva o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Albánskou lidovou republikou, Bulharskou lidovou republikou, Maďarskou lidovou republikou, Německou demokratickou republikou, Polskou lidovou republikou, Rumunskou lidovou republikou, Svazem sovětských socialistických republik a Československou republikou, sjednaná ve Varšavě dne 14. května 1955 — Úmluva o politických právech žen.

Příloha vládní vyhlášky č. 45/1955 Sb., o Smlouvě o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Albánskou lidovou republikou, Bulharskou lidovou republikou, Maďarskou lidovou republikou, Německou demokratickou republikou, Polskou lidovou republikou, Rumunskou lidovou republikou, Svazem sovětských socialistických republik a Československou republikou, sjednané ve Varšavě dne 14. května 1955.

Smlouva o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Albánskou lidovou republikou, Bulharskou lidovou republikou, Maďarskou lidovou republikou, Německou demokratickou republikou, Polskou lidovou republikou, Rumunskou lidovou republikou, Svazem sovětských socialistických republik a Československou republikou, sjednaná ve Varšavě dne 14. května 1955.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ!

ANTONÍN ZÁPOTOCKÝ,

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,

všem,

kteří tento list číští nebo čtouce slyšeti
budou,

POZDRAVENÍ

Jménem Republiky Československé,
Albánské lidové Republiky,
Bulharské lidové Republiky,
Maďarské lidové Republiky,
Německé demokratické Republiky,
Polské lidové Republiky,
Rumunské lidové Republiky
a Svazu sovětských socialistických Republik
byla sjednána tato Smlouva:

Státní rada Polské lidové republiky —
JÓZEFA CYRANKIEWICZE,
předsedu Rady ministrů Polské lidové republiky,

Presidium Velkého národního shromáždění Rumunské lidové republiky —
GHEORGHE GHEORGHU-DEJE,
předsedu Rady ministrů Rumunské lidové republiky,

Presidium Nejvyššího sovětu Svazu sovětských socialistických republik —
NIKOLAJE ALEXANDROVIČE BULGANINA,
předsedu Rady ministrů Svazu sovětských socialistických republik,

Prezident Československé republiky —
VILIAMA ŠIROKÉHO,
předsedu vlády Československé republiky.

kteří po předložení svých plných mocí, jež byly shledány v náležitě formě a v plném pořádku, dohodli se na tomto:

Článek 1.

Smluvní strany se zavazují v souhlase s Chartou Organizace Spojených národů zdržovat se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo jejího použití a urovnávat své mezinárodní spory mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožován mezinárodní mír a bezpečnost.

Článek 2.

Smluvní strany prohlašují, že jsou ochotny účastnit se v duchu upřímné spolupráce všech mezinárodních jednání, jejichž cílem je zajistit mezinárodní mír a bezpečnost, a plně poskytnout své síly pro uskutečnění těchto cílů.

Přítom Smluvní strany budou usilovat o to, aby v dohodě s jinými státy, které si budou přát spolupracovat v této věci, byla učiněna účinná opatření k všeobecnému snížení zbrojení a k zákazu atomových a vodíkových zbraní, jakož i jiných druhů zbraní hromadného ničení.

Článek 3.

Smluvní strany budou se spolu radit o všech důležitých mezinárodních otázkách, které se dotýkají jejich společných zájmů, vedeny

jsouce zájmem upevnění mezinárodního míru a bezpečnosti.

V zájmu zajištění společné obrany a zachování míru a bezpečnosti budou se Smluvní strany bezodkladně spolu radit v každém případě, kdy podle mínění kterékoli z nich bude hrozit ozbrojený útok proti jednomu státu nebo několika státům zúčastněným na Smlouvě.

Článek 4.

Dojde-li v Evropě k ozbrojenému útoku proti jednomu státu nebo několika státům zúčastněným na Smlouvě se strany kteréhokoliv státu nebo skupiny států, každý stát zúčastněný na Smlouvě na základě práva na individuální nebo kolektivní sebeobranu, v souhlase s článkem 51 Charty Organizace Spojených národů, poskytne státu nebo státům, které byly takto napadeny, okamžitou pomoc, individuálně i v dohodě s ostatními státy zúčastněnými na Smlouvě a to všemi prostředky, které považuje za nutné, včetně použití ozbrojené síly. Státy zúčastněné na Smlouvě budou se neprodleně radit o společných opatřeních, která je nutno podniknout pro obnovení a zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

Na důkaz toho zplnomocněnci podepsali tuto Smlouvu a přiložili k ní pečeti.

Z plné moci Presidia Lidového shromáždění
Albánské lidové republiky

MEHMET SHEHU

Z plné moci Presidia Lidového shromáždění
Bulharské lidové republiky

VYLKO ČERVENKOV

Z plné moci Presidia
Maďarské lidové republiky

ANDRÁS HEGEDŰS

Z plné moci presidenta
Německé demokratické republiky

OTTO GROTEWOHL

Z plné moci Státní rady
Polské lidové republiky

JÓZEF CYRANKIEWICZ

Z plné moci Presidia Velkého národního shromáždění
Rumunské lidové republiky

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Z plné moci Presidia Nejvyššího sovětu
Svazu sovětských socialistických republik

NIKOLAJ ALEXANDROVIČ BULGANIN

Z plné moci presidenta
Československé republiky

VILIAM ŠIROKÝ

Příloha vyhlášky ministra zahraničních věcí č. 46/1955
Sb., o Úmluvě o politických právech žen.

(Překlad)

ÚMLUVA O POLITICKÝCH PRÁVECH ŽEN.

Smluvní strany

přejíce si prováděti zásadu rovnoprávnosti mužů a žen, obsaženou v Chartě Organizace Spojených národů,

uznávajíce, že každý má právo účastniti se vlády své země přímo nebo svobodně zvolenými zástupci a že každý má právo na stejný přístup k veřejné službě ve své zemi, a přejíce si zrovnoprávniti postavení mužů a žen v požívání i výkonu politických práv v soulasu s ustanoveními Charty Organizace Spojených národů a Všeobecné deklarace lidských práv,

rozhodnuvše se sjednati za tímto účelem úmluvu,

ujednávají tímto, jak dále stanoveno:

Článek I.

Ženy budou oprávněny hlasovat ve všech volbách za stejných podmínek jako muži bez jakékoli diskriminace.

Článek II.

Ženy budou volitelné do všech veřejně volených těles zřízených vnitrostátním právem za stejných podmínek jako muži bez jakékoli diskriminace.

Článek III.

Ženy budou oprávněny zastávat veřejné úřady a vykonávat všechny veřejné funkce, zřízené vnitrostátním právem, za stejných podmínek jako muži bez jakékoli diskriminace.

Článek IV.

(1) Tato Úmluva bude otevřena podpisu kteréhokoliv člena Organizace Spojených národů a také kteréhokoliv jiného státu, který Valné shromáždění vyzve.

(2) Tato Úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace Spojených národů.

Článek V.

(1) Tato Úmluva bude otevřena přístupu všem státům uvedených v odstavci 1 článku IV.

(2) Přístup se provede uložením listiny o přístupu u generálního tajemníka Organizace Spojených národů.

Článek VI.

(1) Tato Úmluva nabude účinnosti devadesátého dne následujícího po dni uložení šesté listiny o ratifikaci nebo o přístupu.

(2) Pro každý stát, ratifikující Úmluvu nebo přistupující k ní po uložení šesté listiny o ratifikaci nebo o přístupu, Úmluva nabude účinnosti devadesátého dne poté, kdy tento stát uloží listinu o ratifikaci nebo o přístupu.

Článek VII.

Jestliže kterýkoli stát předloží při podpisu, při ratifikaci nebo při přístupu výhradu ke kterémukoli z článků této Úmluvy, generální tajemník sdělí znění výhrady všem státům, které jsou nebo které se mohou státi smluvními stranami této Úmluvy. Kterýkoli stát, který má námitky proti výhradě, může do devadesáti dnů ode dne uvedeného sdělení (nebo v den, kdy se stane smluvní stranou Úmluvy) vyzuměti generálního tajemníka, že výhradu nepřijímá. V tom případě Úmluva nenabude účinnosti mezi tímto státem a státem, který činí výhradu.

Článek VIII.

(1) Kterýkoli stát může vypovědět tuto Úmluvu písemným vyzuměním zaslaným generálnímu tajemníkovi Organizace Spojených národů. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy generální tajemník vyzumění obdržel.

(2) Tato Úmluva pozbude účinnosti dnem, kdy se stane účinnou výpověď, která sníží počet stran na méně než šest.

Za Kanadu:	Rudecindo Ortega.
Za Chile:	Gabriela Mistral.
Za Čínu:	
Za Kolumbii:	
Za Costa-Ricu:	Tattenbach.
Za Kubu:	Dr. Emilio Núñez Portuondo.
Za Československo:	S výhradami ²⁾ k článkům VII a IX vytčenými v protokolu o podpisu: J. Nosek.
Za Dánsko:	
Za Dominikánskou republiku:	Joaquín E. Salazar. Minerva Bernardino.
Za Equador:	Vláda Equadoru podepisuje tuto Úmluvu s výhradou týkající se poslední části článku I „bez jakékoli diskriminace“, jelikož článek 22 politické ústavy republiky stanoví, že „hla- sování v lidových volbách je povinné pro muže a dobrovolné pro ženy“. José V. Trujillo.
Za Egypt:	
Za El Salvador:	
Za Etiopii:	Ato Zawde Gabre Heywat.
Za Francii:	S výhradou ³⁾ vytčenou v protokole o podpisu. M. H. Lefauchaux.
Za Řecko:	Alexis Kyrrou. 1. dubna 1953.

²⁾ Tyto výhrady zní takto:

„Vláda Československé republiky prohlašuje svůj nesouhlas s poslední větou článku VII a má za to, že právní účinek této výhrady jest učiniti Úmluvu účinnou mezi státem učinivším tuto výhradu a všemi ostatními signatáři Úmluvy, vyjmajíc pouze tu část odstavce, již se výhrada týká.“

Vláda Československé republiky se nepovažuje za vázánou ustanoveními článku IX, podle kterého se spory mezi smluvními stranami o výklad nebo o provádění této Úmluvy na žádost kterékoli ze sporných stran předkládají k rozhodnutí Mezinárodnímu soudnímu dvoru, a prohlašuje, že pro předložení sporu k rozhodnutí Mezinárodnímu soudnímu dvoru jest v každém případě třeba dohody všech sporných stran.“

³⁾ Tato výhrada zní takto:

„Francouzská vláda si vzhledem k náboženským obyčejům a tradicím trvajícím v jistých územích vyhrazuje právo odložití provádění této Úmluvy, pokud se týče žen, které bydlí v těchto územích a které se řečených obyčejů a tradic dovolávají.“

Za Panamu:

Za Paraguay:

Za Peru:

Za Filipínskou republiku:

Za Polsko:

S výhradami⁵⁾ co do článků VII a IX výtčennými ve zvláštním protokole sepsaném při podpisu této Úmluvy.

H. Birecki.

Za Saudskou Arabii:

Za Švédsko:

Za Syrii:

Za Thal:

Za Turecko:

Za Ukrajinskou sovětskou socialistickou republiku:

S výhradami⁶⁾ k článkům VII a IX učiněnými ve zvláštním protokole sepsaném při podpisu této Úmluvy.

A. M. Baranovskij.

Za Jihoafrickou Unii:

Za Svaz sovětských socialistických republik:

S výhradami⁷⁾ k článkům VII a IX učiněnými ve zvláštním protokole sepsaném při podpisu této Úmluvy.

V. A. Zorin.

⁵⁾ Tyto výhrady zní takto:

„Vláda Polské lidové republiky prohlašuje svůj nesouhlas s poslední větou článku VII a má za to, že právní účinek této výhrady jest učiniti Úmluvu účinnou mezi státem učinivším tuto výhradu a všemi ostatními signatáři Úmluvy, vyjmajíc pouze tu část odstavce, již se výhrada týká.

Vláda Polské lidové republiky se nepovažuje za vázánou ustanoveními článku IX, podle kterého se spory mezi smluvními stranami o výklad nebo provádění této Úmluvy na žádost kterékoli ze sporných stran předkládají k rozhodnutí Mezinárodnímu soudnímu dvoru, a prohlašuje, že pro předložení sporu k rozhodnutí Mezinárodnímu soudnímu dvoru jest v každém případě třeba dohody všech sporných stran“

⁶⁾ Tyto výhrady zní takto:

„Pokud jde o článek VII: Vláda Ukrajinské sovětské socialistické republiky prohlašuje svůj nesouhlas s poslední větou článku VII a má za to, že právní účinek výhrady jest, že Úmluva jest účinná mezi státem učinivším výhradu a všemi ostatními smluvními státy Úmluvy, vyjmajíc pouze tu její část, které se výhrada týká. Pokud jde o článek IX: Vláda Ukrajinské sovětské socialistické republiky považuje za nezávazná pro sebe ustanovení článku IX, který stanoví, že se spory mezi smluvními stranami o výklad nebo o provádění této Úmluvy na žádost kterékoli ze sporných stran předkládají k rozhodnutí Mezinárodnímu soudnímu dvoru, a prohlašuje, že pro předložení kteréhokoli sporu k rozhodnutí Mezinárodnímu soudnímu dvoru jest v každém jednotlivém případě třeba dohody všech sporných stran.“

⁷⁾ Tyto výhrady zní takto:

„Pokud jde o článek VII: Vláda Svazu sovětských socialistických republik prohlašuje svůj nesouhlas s poslední větou článku VII a má za to, že právní účinek výhrady jest, že Úmluva jest účinná mezi státem učinivším výhradu a všemi ostatními smluvními státy Úmluvy, vyjmajíc pouze tu její část, které se výhrada týká. Pokud jde o článek IX: Vláda Svazu sovětských socialistických republik považuje za nezávazná pro sebe ustanovení článku IX, který stanoví, že se spory mezi smluvními stranami o výklad nebo o provádění této Úmluvy na žádost kterékoli ze sporných stran předkládají k rozhodnutí Mezinárodnímu soudnímu dvoru, a prohlašuje, že pro předložení kteréhokoli sporu k rozhodnutí Mezinárodnímu soudnímu dvoru jest v každém jednotlivém případě třeba dohody všech sporných stran.“